

IMPOSTO SOBRE O INCREMENTO DE VALOR DOS TERREOS DE NATUREZA URBANA

PREÁMBULO

O Concello de A Cañiza estableceu mediante ordenanza a regulación de Imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana, a última modificación foi publicada no BOPPO número 62 de 1 de abril de 2016.

Transcorridos máis de 8 anos dende a súa derradeira reforma acordada, ponse de manifesto a necesidade de modificar o seu contido, adaptándoo aos novos requirimentos derivados das modificacións normativas operadas, tanto no eido local, como administrativo en xeral, coa finalidade de adecuar a actuación municipal á realidade xurídica, tecnolóxica e de xestión do tributo á que se enfronta na súa actividade diaria.

Por outra banda, os Obxectivos de Desenvolvemento Sostible (ODS) constitúen unha iniciativa impulsada polas Nacións Unidas no marco da Axenda 2030, que supón un compromiso dos estados coa pretensión de avanzar cara a sociedades máis xustas, sostibles e inclusivas, e cuxa aspiración profundamente transformadora se materializa a través dun enfoque multi-transversal que involucra a tódalas administracións.

Neste senso, este Concello é consciente do papel fundamental que as entidades locais deben asumir, dado que constituían o nivel administrativo de maior proximidade coa cidadanía na liña do propio recoñecemento de tal feito que fai o Plan de Acción para a implementación da Axenda 2030 do Goberno de España.

O Concello de A Cañiza ten un compromiso adquirido no camiño da consecución dos obxectivos de desenvolvemento sostible, resultando a política fiscal desenvolvida a través das Ordenanzas fiscais un dos instrumentos que poden axudar a contribuír a unha xusta distribución da riqueza entre a poboación e avanzar cara un modelo social e económico sostible e xusto co que este Concello está comprometido.

A regulación aquí recollida pretende contribuír ao camiño do impulso na consecución dos ODS mediante os instrumentos de política fiscal que á entidade se lle confiren no exercicio da potestade tributaria derivada. Establécense as bonificacións descritas no artigo 6.

Ademais, realízase a presente modificación da ordenanza fiscal do IIVTNU para actualizala á nova redacción do RDLex. 2/2004, derivado do *“Real Decreto-ley 26/2021, de 8 de novembro, por el que se adapta el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, a la reciente jurisprudencia del Tribunal Constitucional respecto del Impuesto sobre el Incremento de Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana”*; sen perxuizo da súa aplicación transitoria mentres non se aproba a modificación da ordenanza fiscal vixente.

O contido e estrutura desta modificación suxéitase aos requirimentos do artigo 16 do RDLex. 2/2004, polo que se aproba o Texto Refundido da lei reguladora das Facendas Locais. En particular, refórmase os artigos 6 e 8.

A modificación reflectida supón unha regulación parcial da materia, sen que imponha obrigas relevantes aos destinatarios distintas das contempladas no texto inicial. Como consecuencia, para dar cumprimento ao principio de transparencia pode obviarse a realización da consulta pública previa á que alude o artigo 133 da Lei 39/2015 do

Procedemento Administrativo Común, tal e como xa considerou a Dirección Xeral de Tributos no seu informe emitido en 2018.

Por último, debe indicarse, tal e como preceptúa o artigo 129.1 da Lei 39/2015, de 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas, que este texto se axusta aos principios de boa regulación, amparándose o seu contido baixo os principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia. Por un lado, esta modificación está xustificada polas razóns de interese xeral expostas, identifica claramente os fins perseguidos, tamén no marco dos Obxectivos de Desenvolvemento Sostible e constitúe, conforme á normativa vixente, o instrumento normativo adecuado para a súa materialización, respectando os principios de proporcionalidade e seguridade xurídica.

ARTIGO 1.- FEITO IMPOÑIBLE

1. Constitúe o feito imponible do Imposto o incremento de valor que experimenten os terreos de natureza urbana que se poña de manifesto a consecuencia da transmisión da súa propiedade por calquera título ou da constitución ou transmisión de calquera dereito real de goce, limitativo do dominio, sobre os referidos terreos.

2. Dan lugar a realización do feito imponible:

- a) Todo tipo de transmisións de dominio sexa intervivos ou mortis-causa, onerosas ou lucrativas.
- b) Todo tipo de constitucións e transmisións de dereitos reais de goce limitativos de dominio sexa intervivos ou mortis-causa, onerosas ou lucrativas.

ARTIGO 2.- TERREOS DE NATUREZA URBANA

1. Está suxeito o incremento de valor que experimenten os terreos que deban ter a consideración de terreos de natureza urbana a efectos do Imposto sobre Bens Inmóbeis, con independencia de que estean ou non contemplados como tales no Catastro ou no Padrón daquel.

2. Está así mesmo suxeito a efectos deste imposto o incremento de valor que experimenten os terreos integrados nos bens inmóbeis clasificados como de características especiais a efectos do Imposto sobre Bens Inmóbeis.

ARTIGO 3.- NON SUXEIÇÃO.

1. Non está suxeito a este imposto o incremento de valor que experimenten os terreos que teñan a consideración de rústicos a efectos do Imposto sobre Bens Inmóbeis.

2. Non están suxeitos a este imposto os supostos de contribución de bens e dereitos realizados polos cónxuxes á sociedade conxugal, adxudicación que ó seu favor e en pago delas se verifiquen e transmisións que se fagan ós cónxuxes en pago dos seus haberes comúns.

3. Tampouco están suxeitos ó imposto os supostos de transmisións de bens entre cónxuxes ou a favor dos fillos, como consecuencia do cumprimento de sentencias nos casos de nulidade, separación ou divorcio matrimonial, sexa cal sexa o réxime económico matrimonial.

4. Non se devindicará o imposto nos supostos de transmisións ou achegas efectuadas a favor ou pola Sociedade de Xestión de Activos Procedentes da Reestruturación Bancaria S.A, ou polas entidades constituídas para cumprir co seu obxecto social aos fondos de activos bancarios, así como as que se produzan entre os ditos fondos, nos termos regulados no artigo 104.4 do Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o Texto refundido da Lei reguladora das facendas locais.

5. Non se producirá a suxeición ao imposto nas transmisións de terreos respecto dos cales se constate a inexistencia de incremento de valor por diferenza entre os valores dos devanditos terreos nas datas de transmisión e adquisición. Para iso, o interesado en acreditar a inexistencia de incremento de valor, deberá declarar a transmisión, así como achegar os títulos que documenten a transmisión e a adquisición, entendéndose por interesados, para estes efectos, as persoas ou entidades a que se refire o artigo 106 do RDLex. 2/2004.

Para constatar a inexistencia de incremento de valor, como valor de transmisión ou de adquisición do terreo tomarase en cada caso o maior dos seguintes valores, sen que para estes efectos poidan computarse os gastos ou tributos que graven ditas operacións: o que conste no título que documente a operación, ou o comprobado, no seu caso pola administración tributaria.

Cando se trate da transmisión dun inmovible no que exista solo e construción, tomarase como valor do solo para estes efectos o que resulte de aplicar a proporción que represente na data de pagamento do imposto o valor catastral do terreo respecto ao valor catastral total e esta proporción aplicarase tanto ao valor de transmisión como, no seu caso, ao de adquisición.

Se a adquisición ou a transmisión fose a título lucrativo, aplicaranse as regras dos parágrafos anteriores, tomando, no seu caso, polo primeiro dos dous valores a compara sinalados anteriormente, o declarado no Imposto sobre Sucesións e Doazóns.

Na posterior transmisión dos inmovibles aos que se refire este apartado, para o cómputo do número de anos ao longo dos cales se puxo de manifesto o incremento de valor dos terreos, non se terá en conta o período anterior á súa adquisición. O disposto neste parágrafo non será de aplicación nos supostos de achegas ou transmisións de bens inmovibles que resulten non suxeitas, en virtude do disposto no apartado 3 do art. 104 do RDLex. 2/2004, ou na disposición adicional segunda da Lei 27/2014, de 27 de novembro, do Imposto sobre sociedades.

ARTIGO 4. SUXEITOS PASIVOS.

1. É suxeito pasivo do imposto a título de contribuínte:

a) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisións de dereitos reais de goce limitativos do dominio, a título lucrativo, a persoa física ou xurídica ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, Xeral Tributaria que adquira o terreo ou a favor de quen se constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

b) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de goce limitativos do dominio, a título oneroso, a persoa física ou xurídica ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, Xeral Tributaria que transmita o terreo ou que constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

2. Nos supostos a que se refire a letra b) anterior, se o contribuínte é persoa física non residente en España, terá a consideración de substituto do contribuínte a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, Xeral Tributaria que adquira o terreo ou a favor de quen se constitúa ou transmita o dereito real de que se trate, cando o contribuínte sexa unha persoa física non residente en España.

ARTIGO 5. RESPONSABLES

Serán responsables da débeda tributaria as persoas ou entidades a que se refire o artigo 42 da LXT.

Serán responsables subsidiarias as persoas administradoras das sociedades e os síndicos, interventoras e liquidadoras de quebras, concursos, sociedades e entidades en xeral, nos supostos e co alcance que sinala o artigo 43 da LXT.

ARTIGO 6. EXENCIÓNS

1.- Están exentos deste imposto os incrementos de valor que se manifesten como consecuencia dos seguintes actos:

a) A constitución e transmisión de calquera dereito de servidume.

b) As transmisións de bens que se encontren dentro do perímetro delimitado como Conxunto Histórico- Artístico, ou fosen declarados individualmente de interese cultural, segundo o establecido na Lei 16/1985, do 25 de xuño, do Patrimonio Histórico Español, cando os seus propietarios ou titulares de dereitos reais acrediten que realizaron ao seu cargo obras de conservación, mellora ou rehabilitación nos devanditos inmobles nos X anos inmediatamente anteriores á devindicación do imposto.

Para poder gozar desta exención, os suxeitos pasivos deberán solicitala de forma expresa no prazo de declaración do imposto, acreditando, mediante facturas ou certificacións de obra, un desembolso efectivo que iguale ou supere o valor catastral asignado ó inmovible no momento da devindicación do imposto.

Xustificarán, ademais, os seguintes extremos:

- Licencia municipal ou orde de execución.
- Autoliquidación das taxas inherentes á obra.
- Autoliquidación ou declaración do ICIO.
- Presuposto de execución material.
- Certificado de final de obra.

c) As transmisións realizadas por persoas físicas con ocasión da dación en pago da vivenda habitual da persoa debedora hipotecaria ou garante desta, para a cancelación de débedas garantidas con hipoteca que recaia sobre esta, contraídas con entidades de crédito ou calquera outra entidade que, de maneira profesional, realice a actividade de concesión de préstamos ou créditos hipotecarios.

Así mesmo, estarán exentas as transmisións da vivenda en que concorran os requisitos anteriores, realizadas en execucións hipotecarias xudiciais ou notariais.

Para ter dereito á exención, requírese que a persoa debedora ou garante transmitinte ou calquera outro membro da súa unidade familiar non dispoña, no momento de poder evitar o alleamento da vivenda, doutros bens ou dereitos en contía suficiente para satisfacer a totalidade da débeda hipotecaria. Presumírase o cumprimento deste requisito. Non

obstante, se con posterioridade se comprobase o contrario, procederase a xirar a liquidación tributaria correspondente.

Para estes efectos, considerarase vivenda habitual aquela na que figure empadroadado o contribuínte de forma ininterrompida durante, polo menos, os dous anos anteriores á transmisión ou dende o momento da adquisición se o dito prazo fose inferior aos dous anos.

Respecto ao concepto de unidade familiar, estarase ao disposto na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio. Para estes efectos, equipararase o matrimonio coa parella de feito legalmente inscrita.

2.- Así mesmo, están exentos deste imposto os incrementos de valor correspondentes cando a condición do suxeito pasivo recaia sobre as seguintes persoas ou entidades:

a) O Estado, a Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades locais, ás que pertenza o municipio, así como os organismos autónomos do Estado e as entidades de dereito público de análogo carácter da Comunidade Autónoma e de ditas entidades locais.

b) O municipio de A Cañiza e demais entidades locais integradas ou nas que se integre o dito municipio, así como as súas respectivas entidades de dereito público de análogo carácter aos organismos autónomos do Estado.

c) As institucións que teñan a cualificación de benéficas ou benéfico-docentes.

d) As entidades xestoras da Seguridade Social e as mutualidades de previsión social reguladas na Lei 20/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

e) As persoas titulares de concesións administrativas revertibles respecto dos terreos afectos a estas.

f) A Cruz Vermella Española.

g) As persoas ou entidades a quen se teña recoñecido exención en virtude de Tratados ou Convenios Internacionais.

ARTIGO 7.- BONIFICACIÓN

Aplicarase unha bonificación do **75%** da cota íntegra do imposto, nas transmisións de terreos, e na transmisión ou constitución de dereitos reais de goce limitativos do dominio de terreos, sobre os que se desenvolvan actividades económicas que sexan declaradas de especial interese ou utilidade municipal por concorrer circunstancias sociais, culturais, histórico artísticas ou de fomento do emprego que xustifiquen tal declaración.

Corresponderá a citada declaración ao Pleno da Corporación por voto favorable da maioría simple dos seus membros, e se acordará tras a solicitude do suxeito pasivo formulada no prazo de declaración regulado no artigo 10 da presente ordenanza e informe favorable do departamento municipal correspondente, que impulsará a tramitación administrativa, de xeito que non se someterán a debate plenario as solicitudes que non contén coa conformidade dos servizos municipais oportunos.

ARTIGO 8. DEVINDICACIÓN

1. O Imposto devindicase:

a) Cando se transmita a propiedade do terreo, sexa a título oneroso ou gratuíto, entre vivos ou por causa de morte, na data da transmisión.

b) Cando se constitúa ou transmita calquera dereito real de goce limitativo do dominio na data en que teña lugar a constitución ou transmisión.

2. Cando se declare ou recoñeza xudicial ou administrativamente por resolución firme que tivese lugar a nulidade, rescisión ou resolución do acto ou contrato determinante da transmisión do terreo ou da constitución ou transmisión do dereito real de goce sobre o mesmo, o suxeito pasivo terá dereito a devolución do imposto satisfeito, sempre que dito acto ou contrato non lle tivese producido efectos lucrativos e reclame a devolución no prazo de cinco anos dende que a resolución quedou firme, entendéndose que existe efecto lucrativo cando non se xustifique que os interesados deban efectuar as recíprocas devolucións a que se refire o artigo 1295 do Código Civil. Aínda que o acto ou contratos non producise efectos lucrativos, se a rescisión ou resolución se declarase por incumprimento das obrigas do suxeito pasivo do imposto, non haberá lugar a devolución ningunha.

3. Se o contrato queda sen efecto por mutuo acordo das partes contratantes, non procederá a devolución do imposto satisfeito e considerarase como un acto suxeito a tributación. Como tal mutuo acordo estimarase a avinza en acto de conciliación e a simple conformidade coa demanda.

4. Nos actos ou contratos en que medie algunha condición, a súa cualificación farase conforme, ás prescricións contidas no Código Civil. Se fose suspensiva non se liquidará o imposto ata que esta se cumpra. Se a condición fose resolutoria, esixirase o imposto, a reserva, cando a condición se cumpra, de facela oportuna devolución segundo o apartado 3 anterior.

ARTIGO 9. BASE IMPOÑIBLE

1. A base imponible deste imposto está constituída polo incremento real do valor dos terreos de natureza urbana posto de manifesto no momento da devindicación e experimentado ao longo dun período máximo de vinte anos.

Para determinar o importe do incremento real anterior, sen prexuízo do disposto no artigo 107.5 do RDLex. 2/2004, multiplicarase o valor do terreo no momento da devindicación polo coeficiente que corresponda segundo aqueles recollidos no artigo 107.4 do RDLex. 2/2004, e actualizados anualmente mediante norma con rango legal, en función do número de anos durante os cales se xerese dito incremento.

2.- Para os efectos de determinar o período do tempo no que se xere o incremento de valor, tomaranse tan só os anos completos transcorridos entre a data da anterior adquisición do terreo de que se trate, ou da constitución ou transmisión igualmente anterior dun dereito real de goce limitativo de dominio sobre este, e a produción do feito imponible deste imposto. No caso de que o período de xeración sexa inferior ao ano, ratearase o coeficiente anual tendo en conta o número de meses completos, é dicir, sen ter en conta as fraccións de mes.

3. Entenderase por valor do terreo no momento da devindicación:

a) Nas transmisión de terreos, o valor dos mesmos no momento da devindicación será o que teñan determinado en dito momento a efectos do Imposto sobre Bens Inmóbiles.

Non obstante, cando dito valor sexa consecuencia dunha ponencia de valores que non reflexe modificacións de planeamento aprobadas con posterioridade á aprobación do citado relatorio, liquidarase provisionalmente este imposto con arranxo o mesmo. Neste caso, na liquidación definitiva aplicarase o valor dos terreos unha vez se obtivese conforme ós procedementos de valoración colectiva que se instrúan, referido a data da devindicación. Cando esta data non coincida coa de efectividade dos novos valores catastrais, estes corríxiranse aplicando os coeficientes de actualización que correspondan, establecidos ó efecto nas leis de Presupostos Xerais do Estado.

Cando o terreo, aínda sendo de natureza urbana ou integrado nun ben inmovible de características especiais, no momento da devindicación do imposto non teña determinado o valor catastral en dito momento, o Concello practicará a liquidación cando o valor catastral sexa determinado, referido dito valor o momento da devindicación.

b) Na constitución e transmisión de dereitos reais de goce limitativos do dominio, sobre terreos de natureza urbana, será a parte do valor definido no apartado a) que resulte de aplicar as seguintes regras:

1ª. No caso de constituírse un dereito de usufruto temporal, o seu valor equivalerá a un 2% do valor catastral do terreo por cada ano de duración do mesmo sen que poida exceder do 70% de dito valor catastral.

2ª. Se o usufruto fose vitalicio, o seu valor, no caso de que o usufrutuario tivese menos de vinte anos, será equivalente ó 70% do valor catastral do terreo, minorándose esta cantidade nun 1% por cada ano que exceda de dita idade, ata o límite mínimo do 10 % do valor catastral.

3ª. Se o usufruto se establece a favor dunha persoa xurídica por un prazo indefinido ou superior a trinta anos, considerarase como unha transmisión da propiedade plena do terreo suxeita a condición resolutoria e o seu valor equivalerá ó 100% do valor catastral do terreo usufrutuado.

4ª. Cando se transmita un dereito de usufruto xa existente, as porcentaxes expresadas nos epígrafes b.1, b.2 e b.3 aplicaranse sobre o valor catastral do terreo no momento da transmisión.

5ª. Cando se transmita o dereito de núa propiedade o seu valor será igual á diferenza entre o valor catastral do terreo e o valor do usufruto, calculado segundo as regras anteriores.

6ª. O valor dos dereitos de uso e habitación será o que resulte de aplicar ó 75% do valor catastral dos terreos sobre os que se constituán tales dereitos as regras correspondentes á valoración dos usufrutos temporais ou vitalicios segundo os casos.

7ª. O valor dos dereitos reais de superficie será igual ó 100% do valor catastral dos terreos sobre os que se constituía tal dereito.

c) Na constitución ou transmisións do dereito a elevar unha ou máis plantas sobre un edificio ou terreo, ou do dereito a realiza-la construción baixo solo sen implica-la existencia dun dereito real de superficie, a parte do valor definido no apartado a) anterior que represente, respecto do valor total do terreo, o módulo de proporcionalidade fixado na escritura de transmisión ou, no seu defecto, o valor que resulte de establece-la proporción entre a superficie ou volume das plantas a construír en voo ou subsolo e a total superficie ou volume edificadas unha vez construídas aquelas.

d) Na constitución ou transmisión de calquera outros dereitos reais de goce limitativos do dominio distintos dos enumerados neste artigo:

1. O resultado de capitalizar ó interese básico do Banco de España a súa renda ou pensión anual.

2. O prezo pactado na constitución se fose maior.

e) Nos supostos de expropiación forzosa, a parte ou proporción de xustiprezo que corresponda ó valor do terreo, agás que o valor catastral fose inferior, en que prevalecerá este último.

4. Cando a instancia do suxeito pasivo, conforme ao procedemento establecido no artigo 104.5 do RDLex. 2/2004, se constate que o importe do incremento de valor é inferior ao importe da base imponible, determinada conforme ao disposto nos apartados anteriores deste artigo, tomarase como base imponible o importe do devandito incremento de valor.

ARTIGO 10. COTA

1. A cota deste imposto será a resultante de aplicar á base imponible o tipo de gravame do 20%.

2. A cota líquida do imposto será o resultado de aplicar sobre a cota íntegra as bonificacións previstas no artigo 5 da presente ordenanza.

ARTIGO 11. XESTIÓN.

1. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar a declaración, segundo o modelo determinado por este, que conteña os elementos da relación tributaria imprescindibles para practicar a liquidación procedente.

2. O prazo para presentar declaración serán os seguintes:

a) Cando se trate de actos “inter-vivos”, o prazo será de trinta días hábiles.

b) Cando se trate de actos por causa de morte, o prazo será de seis meses prorrogables ata un ano, a pedimento do suxeito pasivo.

3. Á declaración acompañaranse os documentos nos que consten os actos ou contratos que orixinan a imposición.

4. As liquidacións do imposto notificaranse integramente aos suxeitos pasivos con indicación do prazo de ingreso e expresión dos recursos procedentes.

ARTIGO 12. OBRIGAS DE PERSOAS DISTINTAS DO SUXEITO PASIVO

1. Están obrigados a comunicar ao Concello a realización do feito imponible, nos mesmos prazos co suxeito pasivo:

a) Nas transmisións e nas constitucións ou transmisións de dereitos reais de goce limitativos de dominio a título lucrativo inter-vivos, o doador ou quen constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

b) Nas transmisións e nas constituicións ou transmisións de dereitos reais de goce limitativos de dominio a título oneroso o adquirente ou a persoa a favor de quen se constituía ou transmite o dereito real de que se trate.

2. Os notarios estarán obrigados a remitir ó Concello, dentro da primeira quincena de cada trimestre, relación ou índice comprensivo de tódolos documentos por eles autorizados no trimestre anterior, nos que conteñan feitos, actos ou negocios xurídicos que poñan de manifesto a realización do feito imponible deste imposto, con excepción dos actos de última vontade. Tamén estarán obrigados a remitir dentro do mesmo prazo, relación de documentos privados comprensivos dos mesmos feitos, actos ou negocios xurídicos, que lles fosen presentados para coñecementos ou lexitimación de sinaturas. O previsto neste apartado entendese sen prexuízo do deber xeral de colaboración establecido na Lei xeral tributaria.

ARTIGO 13.- XESTIÓN POR DELEGACIÓN

1. Se a xestión, a inspección e a recadación do tributo foron delegadas total ou parcialmente na Deputación de Pontevedra, as normas contidas nos artigos anteriores serán aplicables ás actuacións que ten que realizar a Administración delegada, sempre que non contradigan o establecido na ordenanza fiscal xeral desta última, xa que nese caso, no que respecta á recadación e ás normas de eficiencia e economía, incluído o relativo a achega de documentación polos interesados regulado no art. 28 da Lei 39/2015, prevalecería o establecido na normativa específica do órgano de xestión tributaria.

2. O órgano de xestión tributaria establecerá os circuitos administrativos máis adecuados para conseguir a colaboración das organizacións representativas dos suxeitos pasivos co fin de simplificar o cumprimento das obrigacións formais e materiais derivadas daquelas, ou os procedementos de liquidación e recadación.

3. Todas as actuacións de xestión e recadación que leve a cabo o órgano de xestión tributaria axustaranse ao que prevé a normativa vixente e a súa ordenanza xeral de xestión, inspección e recadación, aplicable aos procesos de xestión dos ingresos locais, a titularidade dos cales corresponde aos municipios da provincia de Pontevedra que delegaron as súas facultades na Deputación.

ARTIGO 14. INFRACCIÓNS E SANCIÓN.

En materia de infraccións e sancións relacionadas coas taxas reguladas nesta ordenanza fiscal, haberá que atermos ao disposto na Lei xeral tributaria e demais normativa aplicable ó efecto.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

No non previsto nesta ordenanza, rexerase polo establecido na lexislación tributaria vixente que resulte de aplicación.

DISPOSICIÓN DERROGATORIA

Esta ordenanza derroga expresamente a ordenanza fiscal polo Imposto sobre o valor dos terreos de natureza urbana actualmente vixente e as súas modificacións; e calquera outra disposición de igual ou inferior rango que sexa contraria á mesma.

**CONCELLO
DACAÑIZA**

DISPOSICIÓN FINAL

A presente ordenanza fiscal que foi aprobada polo Pleno da Corporación na sesión realizada o _____, producirá efectos a partir do día da súa publicación no Boletín Oficial e continuará en vigor ata que se acorde a súa modificación ou derogación.